

Arrest

**nr. 67 781 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 juli 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, dient op 11 mei 2010 een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf in, gesteund op artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 14 december 2010 ongegrond verklaard. Het beroep dat de verzoekende partij tegen deze beslissing aantekent bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt op 25 maart 2011 bij arrest nr. 58 553 verworpen.

Op 15 april 2011 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in, gesteund op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 2 mei 2011 onontvankelijk

verklaard. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt bij arrest nr. 65 615 van 17 augustus 2011 de afstand van het geding vast.

Op 23 mei 2011 dient de verzoekende partij een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in, gesteund op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 10 juni 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 23.05.2011 bij onze diensten werd ingediend door:"

K. G. (RR(0) (...)), geboren te Jerevan op 15.08.1967 + kind

K. M. (RR(0) (...)), geboren te Jerevan op 03.11.1993

Nationaliteit: Armenië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter- §33°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 13/04/2011 toont geen enkele uitspraak de graad van ernst van de ziekte. Aldus is de aanvraag onontvankelijk."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel luidt als volgt:

"1. De bestreden beslissing stelt:

' Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen ; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m. n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mede te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 13/04/2011 toont geen enkele uitspraak de graad van de ernst van de ziekte (sic). Aldus is de aanvraag onontvankelijk. '

2. Art. 9ter § 1, 4e lid, van de Vreemdelingenwet stelt:

' Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. '

3. Verzoeker heeft bij zijn regularisatieaanvraag een medisch attest gevoegd, op 13 april 2011 opgesteld door Dr. P. DE WULF, neuropsychiater (stuk 1)

Dit medisch attest bevatte, naast de omschrijving van de ziekte (onder Af), volgende vermeldingen :

' continue behandeling noodzakelijk ' (onder E) ;

' gespecialiseerde begeleiding noodzakelijk ' (onder F).

Deze bewoordingen wijzen duidelijk op de ernst van de ziekte.

Daarenboven verwijst het medisch attest, onder G/, naar een begeleidend attest. Deze bijlage is een schrijven dat de behandelende neuropsychiater P. DE WULF op 12 april 2011 gericht heeft tot de huisdokter van verzoeker, nl. Dr. Johan KEIGNAERT (stuk 2).

Deze bijlage, waarvan de tekst brevitatis causa niet zal hernomen worden maar die als stuk 2 bij huidig verzoekschrift gevoegd wordt, beschrijft in duidelijke bewoordingen de ziekte en de graad van ernst van deze ziekte.

Er is bijgevolg voldaan aan de vereiste gesteld door art. 9ter § 1, 4e lid, van de Vreemdelingenwet.

4. De D.V.Z. heeft blijkbaar alleen gelezen wat er vermeld werd onder B/ van het medisch getuigschrift, en de rest van het medisch getuigschrift evenals de bijlage - waarnaar onder G/ uitdrukkelijk verwezen werd - ongelezen gelaten.

De Wet (art. 9ter § 1, 4e lid, van de Vreemdelingenwet) vereist dat het medisch getuigschrift de graad van ernst van de ziekte vermeldt, doch nergens wordt vereist dat dit enkel onder B/ van het getuigschrift dient te gebeuren. Het medisch getuigschrift dient in zijn geheel gelezen en geëvalueerd te worden, wat de D.V.Z. duidelijk niet gedaan heeft.

Ten overvloede zij nog erop gewezen dat ook de bijlage, waarnaar in het getuigschrift onder G/ verwezen wordt, als één geheel met het medisch getuigschrift dient beschouwd te worden.

Een medisch getuigschrift is een getuigschrift opgesteld door een medicus (niet door een notaris), en dient ook onder dit oogpunt gelezen en geëvalueerd te worden. De D.V.Z. vervalt in een formalistisch, Kafkaïens denkpatroon dat niet thuishoort in het hedendaagse rechtsdenken.

De werkwijze van de D.V.Z. strookt niet met een zorgvuldig bestuur, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat daar waar de wetgever de meest uiteenlopende mogelijkheden biedt aan de illegaal verblijvende vreemdeling om zijn verblijf te regulariseren, de noodzaak bestaat om een regelgeving uit te vaardigen die het bestuur toelaat op een snelle en adequate manier te beslissen.

De regelgeving in verband met verblijfsrecht geput uit medische aandoening werd verduidelijkt en verscherpt door het koninklijk besluit van 24 januari 2011, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 28 januari 2011 en van kracht sinds 29 januari 2011.

Uit de memorie van toelichting kan het volgende worden geciteerd:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen aan de informele pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijk gekaderd. Zo zal een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg met de Ministerraad."

Door artikel 4 het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 vervangen. De wetgever legt de verplichting op het standaardgetuigschrift te voegen dat is opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt gevoegd. De wetgever voorziet geen andere mogelijkheid, zoals blijkt uit het woordgebruik 'moet':

"Art. 4. Artikel 7, van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt

« Art. 7. Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd."

Bovendien voorziet de wetgever in de exclusieve bevoegdheid van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid om de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend om medische redenen, onontvankelijk te verklaren.

Artikel 9 § 3, 3° van de wet van 15 december 1980 voormeld luidt immers als volgt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorziet in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 1, vierde lid luidt als volgt:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

Ten overvloede illustreert de verwerende partij hieronder het bij wet opgelegde getuigschrift:

(...)

Daar de gemachtigde de ontvankelijkheidsvoorwaarden dient te onderzoeken vooraleer het medisch getuigschrift over te maken aan de raadsgevende arts, dient het medisch getuigschrift bestemd te zijn voor de gemachtigde.

Vandaar de betiteling die de wetgever heeft gegeven aan het verplicht te gebruiken standaard medisch getuigschrift. (zie supra: "bestemd voor de Dienst Humanitaire regularisaties" en niet "voor de raadsgevende arts van...")

Het komt de gemachtigde niet toe om het aan de aanvraag gehechte medisch getuigschrift inhoudelijk te onderzoeken doch wel naar vorm.

Hij moet de ontvankelijkheidsvoorwaarden nagaan en onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden, met name dient hij qua vorm na te gaan of:

- de aanvraag een standaard medisch getuigschrift bevat zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. (KB 24 januari 2011)

- Dit medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

Enkel wanneer aan die wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, wordt het dossier voor advies overgemaakt aan de raadsgevende arts.

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat het aan verzoeker toekomt om in zijn aanvraag aan te tonen dat hij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980.

Verzoeker legde bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf een standaard medisch getuigschrift voor, daterende van 13 april 2011.

Op de vraag:

"B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend¹. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag)."

Wordt het volgende geantwoord: "Cfr A

1 Artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- cervicobrachialgie Re

- hyperventilatie-aanvallen

- beginnende neuroforaminale stenose"

Het komt aan de behandelende arts toe om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening, zoals overigens duidelijk omschreven in het standaarddocument met verwijzing naar artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De verdere beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, dient immers te gebeuren door de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde en niet door de verwerende partij.

Artikel 9ter §3, 3° van de wet van 15 december 1980 laat geen appreciatieruimte over aan de verwerende partij.

Het volstaat dan ook niet om, zoals in casu, louter en alleen een medische aandoening te benoemen, zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven.

De bestreden beslissing werd bijgevolg terecht onontvankelijk verklaard conform artikel 9ter §1 vierde lid van voornoemde wet omdat het medisch getuigschrift van 13 april 2011 geen enkele uitspraak toont over de graad van ernst van de ziekte.

Het determinerende motief kan op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoekers niet aantonen op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden.

De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoekers aangehaalde beginselen en wetsartikelen.

Verzoeker doet geen ernstige poging om deze vaststelling te weerleggen.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoeker niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het middel is niet ernstig."

2.3. Waar de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert voert zij de schending van de materiële motiveringsplicht aan, die tevens een onderzoek vergt van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard omdat volgens de verwerende partij het voorgelegd medisch getuigschrift geen uitspraak doet over de ernst van de ziekte(s) van de verzoekende partij. De verwerende partij merkt op in haar nota (pagina 8) dat het medisch getuigschrift geen enkele uitspraak doet over de graad van ernst van de ziekte.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 23 mei 2011 haar aanvraag indient, met daarbij een beschrijving van de ziektes waaraan zij lijdt en waarin gesteld wordt dat zij reeds geruime tijd *“ernstige cardiologische problemen”* heeft (pagina 2 aanvraag). Op pagina 3 van de aanvraag schrijft de raadsman van de verzoekende partij: *“Bij gebrek aan een dergelijke psychiatrische behandeling en medicatie zou er een ernstige daling zijn van de levenskwaliteit van mijn cliënt.”*

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij aan haar aanvraag een standaard medisch getuigschrift toevoegde dat, zoals de verwerende partij citeert in haar nota, een opsomming geeft onder de vraag B Diagnose, van de ziektes waaraan de verzoekende partij lijdt. Er wordt ook verwezen naar het antwoord onder punt A omschreven waaruit blijkt dat de verzoekende partij onder meer aan *“hartklelijden”* lijdt. In het standaard medisch attest wordt de voorziene duur van de behandeling als *“onbepaald”* vermeld. Op pagina 2 van het medisch standaardformulier stelt de arts bovendien: *“ernstige cardio-vascul. problemen”* en dat er een *“ernstige [daling] van levenskwaliteit”* zou bestaan indien de behandeling wordt stopgezet. Bovendien voegt de verzoekende partij aan het standaard medisch getuigschrift ook een medisch attest van een neuroloog-psychiater, gericht aan haar huisarts, die beschrijft dat de verzoekende partij een voorgeschiedenis heeft met reeds driemaal een hartoperatie wegens kleplijden en spreekt over de *“ongetwijfeld depressieve klachten”*.

Het is niet betwist dat uit de samenlezing van artikel 9ter § 3, 3° van de Vreemdelingenwet en artikel 4 van het koninklijk besluit van 24 januari 2011 dat artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 vervangt, blijkt dat de aanvrager in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet er toe gehouden is een standaard medisch getuigschrift voor te leggen bij de aanvraag en het standaard medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden. Evenwel kan niet uit deze bepalingen afgeleid worden dat de inlichtingen verstrekt in het standaardformulier de ernst van de ziekte niet mogen beschrijven onder een andere vraagstelling. Evenmin verbieden deze bepalingen dat een aanvrager naast het standaard medisch formulier andere medische attesten mag toevoegen hetzij vermog de ziektes in de aanvraag bijkomend te beschrijven.

Zoals de verzoekende partij opmerkt dient de verwerende partij met het geheel van de elementen rekening te houden. Uit het medisch standaardformulier blijkt op afdoende wijze dat de ziektes waaraan de verzoekende partij lijdt ernstig zijn. Deze vaststelling wordt bovendien ondersteund door het toegevoegd medisch attest van 12 april 2011 en door de meer uitgebreide beschrijving, terug te vinden in de aanvraag. De verwerende partij kan niet ernstig voorhouden dat er geen enkele uitspraak wordt gedaan over de graad van ernst van de ziekte en de Raad oordeelt dat het woord *“ernstig”* bij stopzetting van de behandeling een graad van ernst weergeeft. De materiële motiveringsplicht is geschonden. In die mate is het onderdeel gegrond.

Gelet op hetgeen voorafgaat bestaat er geen noodzaak de schending van de overig aangehaalde bepalingen te onderzoeken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN